

convenabel Tid, naar enten Tilbud fra andre Sider om Kjøb af Eiendommen, eller andre Omstændigheder maatte tale for, at en passende Kjøbsfum vil kunne erholdes.

Det forekommer os i det Hele ikke, at der er nogen sær Grund til at forcere Salget af de her omhandlede Eiendomme, da hele Hovedbygningen nu afbenyttes deels til communalt Brug, deels til Bolig for Forvalteren, da den allerførste Deel af Sidebygningerne og af Jorderne ere bortforpagtede paa nogle og fyrgetyve Aar, og da der, selv, hvis den reserverede Vandkraft maa sælges til Brødrene Drewsen, ikke er antageligt, at den vil blive anvendt anderledes, end for Tiden, hvorved det er høist sandsynligt, at dens Værdi vil stige, alt som Handelspladsen maatte vinde Tilvæxt.

IV. Med Hensyn til Bernstorff Hovedgaard, da finde vi det passende, at denne Eiendom, hvis Forpagtning udløber den 1ste Mai 1852, stilles til Auction i næste Finantsaar.

V. Naar de endnu nødvendige Arbejder ved de udtørrede Skjænkelse og Hardrup Søer ere udførte, ansee vi det for en heldig Foranstaltning, der vist vil blive meget fordeelig for Statskassen, efterhaanden at afhænde disse Arealer i hensigtsmæssige Parceller.

VI. Da Forpagtningen af de saakaldte Esrom Schæfergaarde udløber den 1ste Mai 1852, synes det, navnlig med Hensyn til de i Motiverne til Regjeringens Lovudkast fremhævede Omstændigheder, hensigtsmæssigt at forsøge denne Eiendom afhændet.

VII. Hvad angaaer „Riis- og Sode-Marken“, da skønne vi, efter de os af Domainedirecturen meddeelte Oplysninger, ikke rettere, end at dette Areal efterhaanden fordeeltigt vil kunne afhændes i Parceller, med Undtagelse af den i Lovforslaget omtalte Skovparcel, navnlig naar det tagtages, at den til de gjenneim Eiendommen flydende Aaløb stødende Deel af Jorderne først søges bortsolgt, naar dette Aaløb er behørigt reguleret.

VIII. Mod det projecterede Salg af den saakaldte „Dronningens Kovang“ ved Frederiksborg i passende Parceller vide vi Intet at erindre.

IX. Ligesaa lidet forekommer det os, at Noget kan være at indvende mod, at Muernæs og Flenstoftes Aaløsgaarde i Fyen, hvilke Gaardes Forpagtning udløber den 1ste Mai 1852, forsøges bortsolgte ved Auction i næste Finantsaar.

X. Men tvivlsomt er det forekommet os, om der maatte være tilstrækkelig Grund til for Diebliffet at stille Frederiks Steenbrud paa Bornholm til Auction. Vi troe nemlig ikke, at en sliq Auction vil lede til noget Resultat, med mindre der melder sig en Lysthavende i Forveien. Da imidlertid Barket for Tiden drives med Tab for Statskassen, da det paa den anden Side turde være betænkeligt aldeles at nedlægge samme, og da det i alt Fald efter Lovudkastets § 3 kun vil blive solgt, naar Salget af Regjeringen ansees fordeeltigt for Statskassen, have vi ikke troet at burde fraraade et Forsøg paa at afhænde Eiendommen ved Auction.

XI. Med Salget af Ledvie-Plantage alternativt til Fredskov eller til Afdrivning have vi, efter det i Motiverne til Regjeringens Lovudkast Anførte, intet Væsentligt at erindre. Dog troe vi, efter Betskaffenheden af Skovanslaget, at burde tilraade, at Alternativet af at sælge samme til Fredskov bør foretrækkes, selv om det ved Auction skulde vise sig, at Salget til Afdrivning maatte kunne indbringe Statskassen en Fordeel, saafremt denne ikke maatte være betydeligt overveiede.

XII. Hvad endelig Salget af den saakaldte „Madestov“ paa Falster angaaer, da ansee vi det meget hensigtsmæssigt, at denne isolerede gamle Egestov afdrives, og at Jorden saavel som det dertil hørende Skovfogedsted med Lod sælges. Men da det i hvert Fald vil være nødvendigt, med Hensyn til en anden lille Stov paa Falster, „Eftbjerg“ kaldet, der, skjøndt isoleret fra „Madestov“, dog hidtil har